

Amikor megszülettéél és átöleltéél engem,
A város köd-porával együtt nevelkedtem.
Mikor a hús szagához kenyeret kerestem,
Azt mondtad, vállalnóm kell mindig minden tettem.

Akkor is volt már olyan,
Aki figyelt, csak figyelt,
Hogy mikor tévesztem el.
Csak figyelt, csak figyelt.

Kemény világ volt, soha nem hátráltam,
Ha pofont adtam, pofon érkezett.
De igazság se volt, mint most teszik,
Mikor a pofon hátulról érkezik.

Akkor is volt már olyan,
Aki figyelt, csak figyelt,
Hogy mikor tévesztem el.
Csak figyelt, csak figyelt,
Mikor tévesztem el.

Akarom, hogy velem kiáltsatok:
Tiszta életet és boldogságot akarunk!
Akarom, hogy nyújtsatok kezet,
Szeretném, hogy mind szeressetek!

Amíg te tépsz és végzed a dolgod,
Amíg te izzadsz és véded az álmod,
Amíg mi hozzáteszünk és elveszünk,
Amíg mi jót akarunk, és néha tévedünk.

Addig már csak figyel,
Csak figyel, csak figyel,
Hogy mikor téveszted el.
Csak figyel, csak figyel,
Mikor téveszted el.